

Universiteti Aleksander Xhuvani

Elbasan

MANUAL PËR PUNIMIN E DIPLOMËS MASTER

Ky manual ka si synim mbështetjen dhe organizimin e efektshëm të procedurave të përgatitjes, udhëheqjes, mbrojtjes dhe vlerësimit të punimit të diplomës Mastër.

PËRMBAJTJA

1. Hyrje

2. Informacion i përgjithshëm mbi programin e studimit “Master”

2.1 Korniza e kualifikimeve në Hapësirën Evropiane të Arsimit të Lartë

2.2 Programi i studimit

2.3. Nga konceptimi te punimi final

2.4 Kriteret e vlerësimit të punimit të diplomës master

3. Projekt-propozimi i temës së punimit të diplomës së masterit

3.1 Përmbajtja e projekt-propozimit të punimit të diplomës së masterit

3.2. Struktura e punimit shkencor

3.3. Etika e kërkimit

4. Shtojca

Shtojca 1: Projektpropozim për punimin kërkimor

Shtojca 2: Format i ballinës dhe faqes së pasme të punimit

Shtojca 3: Leje për mbrojtjen e punimit të diplomës

Shtojca 4: Vlerësimi i udhëheqësit shkencor

Shtojca 5: Fletë vlerësimi

1. Hyrje

Për të fituar diplomën e studimeve master studentët që ndjekin Programet Master përveç arritjes së rezultateve pozitive të kursit dhe kryerjes së praktikës, duhet t'i nënshtrohen edhe provës finale.

Punimi i diplomës është një punë kërkimore e cila realizohet në mënyrë individuale dhe të pavarur për një çështje a problem nga fusha e arsimit e cila paraqitet për mbrojtje pas përfundimit të programit. Ai synon të demonstrojë aftësitë analitike të studentit, aftësitë e tij për të integruar perspektivat teorike me materiale të ndryshme empirike, për të shprehur një qëndrim të caktuar profesional, provon zbatimin e një zgjidhjeje bazuar në një evidencë empirike, identifikon dhe strukturon probleme të reja, zhvillon zgjidhjen e një problemi ose prezanton ide dhe teori të reja.

Ky manual përmban udhëzime për procedurat e përgatitjes, të udhëheqjes, të monitorimit, të prezantimit dhe të vlerësimit të punimit të diplomës si provë finale.

2. Informacion i përgjithshëm mbi programin e studimit “Mastër.....”

2.1 Korniza e kualifikimeve në Hapësirën Evropiane të Arsimit të Lartë

Ministrat evropianë përgjegjës për arsimin e lartë miratuan në Bergen (2005) “një kornizë të përgjithshme për kualifikimet në Hapësirën Evropiane të Arsimit të Lartë, që përbëhet prej tre cikleve (përfshirë këtu edhe mundësinë e kualifikimeve të ndërmjetme brenda kontekstit kombëtar), përshkruesit e përgjithshëm për secilin cikël të bazuar në rezultatet dhe kompetencat e të nxëniet si dhe numrin e krediteve për ciklin e parë dhe të dytë” (Bergen Communiqué, 2005). Ata u zotuan të punonin për harmonizimin e kornizave kombëtare me kornizën e përgjithshme të kualifikimeve. Korniza e përgjithshme përfshin përkufizime nga të ashtuquajturit *Përshkrues të Dublinit* dhe sa vijon më poshtë është me rëndësi të veçantë për programet Master për të gjitha vendet e përfshira në Procesin e Bolonjës:

“Kualifikimet që shënojnë përfundimin e ciklit të dytë u jepen studentëve të cilët:

- *kanë demonstruar njohuri dhe të kuptuar të cilat mbështeten apo janë zhvillim i mëtejshëm i ciklit të parë dhe që ofrojnë bazën e nevojshme ose mundësinë për origjinalitet në zhvillimin apo zbatimin praktik të ideve, shpesh në kuadër të kontekstit kërkimor;*
- *mund t’i zbatojnë njohuritë e fituara dhe mund të zgjidhin problemet që dalin në rrethana të reja dhe të panjohura, brenda konteksteve më të gjera (ose shumëdisiplinare) që lidhen me fushën e tyre të studimit;*
- *kanë aftësi të integrojnë njohuritë e përvetësuara, të zgjidhin çështje komplekse si dhe të formulojnë gjykime që, edhe pse mund të bazohen në informacion të paplotë apo të kufizuar, duhet të pasqyrojnë reflektimin e tyre ndaj përgjegjësive shoqërore dhe etike që lidhen me zbatimin e njohurive dhe gjykimeve të tyre;*
- *mund t’ua komunikojnë përfundimet e tyre si dhe njohuritë dhe arsyet që qëndrojnë në themel të këtyre përfundimeve, specialistëve dhe publikut të gjerë, në mënyrë të qartë dhe pa dykuptimësi;*

- *kanë fituar aftësi të tilla të të nxënit që u mundësojnë atyre vazhdimin e studimit në mënyrë të vetëdrejtuar dhe të pavarur.*”¹

Në kuadër të Procesit të Bolonjës udhëzimet e mëposhtme tregojnë marrëdhënien e krediteve me kualifikimet brenda kornizave kombëtare:

“Kualifikimet e ciklit të dytë mund të përfshijnë 90-120 kredite ECTS – pragu minimal në ciklin e dytë duhet të jetë 60 kredite ECTS” (po aty, f. 72).

2.2 Programi Master në UE

Programi *“Master”* ka disa karakteristika:

- Ofrohet si program i ciklit të dytë të studimeve.
- Synon të përgatisë mësues të arsimit të mesëm të lartë të specializuar për mësimdhënien e një lënde mësimore, të aftë për të ushtruar profesionin në mënyrë të efektshme dhe për të nxënë gjatë gjithë jetës.
- Programi ka këto objektiva:
 - Të ofrojë një formim teorik në lëndët mësimore për të cilat studenti përgatitet si mësues;
 - Të formojë kompetenca për përmbushjen e roleve të ndryshme të mësuesit;
 - Të zhvillojë aftësi të kërkimit shkencor në fushën e edukimit;
 - Të zhvillojë aftësi për reflektim, zhvillim profesional.

¹ *A Framework for Qualifications of the European Higher Education Area*. Bologna Working Group on Qualifications Frameworks. Copenhagen, 2005, pp. 67-68 (ISBN 87-91469-53-8).

2.3. Nga konceptimi te punimi final

Punimi i diplomës së masterit si rregull përgatitet individualisht nga studenti. Studentit i kërkohet të bëjë një hulumtim të pavarur për një problem të fushës së arsimit që lidhet me fushën e studimit të programit për master (p.sh. mësimdhënia e gjuhës; zhvillimi I kurrikulës së matematikës, teknologjia e informacionit në arsim; administrimi i shkollës, etj.). Studentët duhet të jenë të aftë të bëjnë hulumtim dhe të raportojnë në lidhje me tërë procesin e hulumtimit që shpie në tekstin përfundimtar të punimit të diplomës master. Ata fillojnë me identifikimin e problemit të studimit, mbledhjen e të dhënave, metodat e analizës së të dhënave etj., dhe në fazat e mëvonshme, përshkruajnë rezultatet e hulumtimit, sintetizojnë të dhënat, nxjerrin përfundimeve dhe ofrojnë rekomandimet përkatëse.

Punimi i diplomës së masterit u ofron studentëve para së gjithash:

- njohuri më të gjera dhe më të thella në një fushë të veçantë;
- njohuri dhe përvojë në procesin e hulumtimit;
- përvojë për të gjetur dhe hulumtuar burimet e informacionit në një fushë të caktuar;
- aftësi të përmirësuara për të interpretuar në mënyrë kritike një temë të zgjedhur;
- aftësi të përmirësuara për organizimin e rezultateve të një hulumtimi në formë të shkruar dhe gojore; etj.

Punimi si kontribut origjinal i dijes – Punimi i shkruar në kuadër të programit Masterduhet të jetë një kontribut i qenësishëm dhe origjinal. Kjo detyrë bazohet në standarde rigoroze sa i përket metodologjisë, mënyrës së prezantimit dhe etikës së kërkimit.

Udhëheqja - Çdo student/e ka të drejtë të zgjedhë një udhëheqës shkencor. Udhëheqësi shkencor që të udhëheqë punën e studentit duhet të ketë gradë shkencore “Doktor” dhe titull akademik. Në parim, udhëheqësi shkencor duhet të zgjidhet nga punonjësit akademikë ose shkencorë të fakultetit dhe duhet të ketë përvojë në fushën në të cilën do të kryhet punimi i diplomës. Pasi merr pëlqimin e udhëheqësit, studenti/ja i paraqet propozimin për punimin dhe udhëheqësin Komitetit Shkencor të programit Master.

Përgjegjësitë e udhëheqësit

Udhëheqësi shkencor ka këto përgjegjësi:

- a. Të garantojë se do të zbatojë të gjitha rregullat e udhëheqjes së punimit.
- b. Të japë mbështetjen e duhur akademike dhe konsulencën e nevojshme që t'i mundësojë kandidatit të arrijë standarde të larta të punimit. Kjo përfshin ndihmën për formulimin e titullit të punimit, për përgatitjen e propozimit dhe të platformës së punimit, rekomandimin e literaturës dhe të burimeve të tjera të informacionit, konsulencën për organizimin e shënimeve dhe përgatitjen e punimit. Udhëheqësi e ndihmon studentin të përmirësojë stilin e të shkruarit, por nuk ka përgjegjësi që të bëjë redaktimin e materialit. Udhëheqësi ka përgjegjësinë të vetëdijësojë studentin për rrezikun e falsifikimeve dhe të plagjiaturës.
- c. Të garantojë se udhëheqja do të kryhet brenda kohës së parashikuar.
- d. Të mbajë takime të rregullta me studentin (të paktën 2-3 orë në javë) për të dhënë këshilla dhe për të qenë në dijeni të ecurisë së punimit.
- e. Të vlerësojë progresin e studentit rregullisht duke i kërkuar atij të paraqesë një raport të shkruar dhe të monitorojë punën e tij përkundrejt standardit të kërkuar. Të vetëdijësojë studentin nëse puna e tij është nën standardin e kërkuar dhe të ndër marrë veprimet e duhura mbështetëse.
- f. Të bëjë të gjitha përpjekjet për të ndihmuar studentin në përgatitjen e punës së tij që do të prezantohet në seminare ose takime.
- g. Të bëjë të gjitha përpjekjet për të ndihmuar studentin për përgatitjen e prezantimit të punimit të tij para komisionit të mbrojtjes.
- h. Të bëjë kritikën e duhura për punimin e studentit dhe komentet konstruktive brenda kohës së caktuar dhe në kohën e mbrojtjes së punimit të konfirmojë se punimi i plotëson kërkesat dhe standardet e kërkuara për fitimin e diplomës.
- i. Të vërtetojë se kandidati i ka plotësuar të gjitha vërejtjet dhe rekomandimet e komisionit të vlerësimit kur ai e ka kthyer punimin për riparaqitje.
- j. Të nxisë studentin që ai të botojë pjesë nga punimi i tij.
- k. Të menaxhojë fondet e kërkimit nëse janë siguruar të tilla.

Përgjegjësitë e studentit

- a. Të jetë i familjarizuar me rregullat e procedurave të provës finale.
- b. Sapo të ketë përcaktuar llojin dhe temën e punimit, studenti duhet të kërkojë një udhëheqës si rregull nga stafi akademik ose nga bashkëpunëtorët e fakultetit përkatës.

- c. Të zbatojë standardet shkencore dhe etike të parashikuara për provën finale.
- d. Të punojë fort dhe të bëjë të gjitha përpjekjet për të përfunduar punimin në kohën e duhur.
- e. Studenti duhet t'i paraqesë, nëpërmjet udhëheqësit, Komitetit shkencor të programit një raport të punës së kryer çdo muaj.

Tema. Rekomandohet që studentit të përzgjedhë disa tema të mundshme dhe me ndihmën e udhëheqësit të zgjedhë njërin prej tyre. Është e rëndësishme që në këtë fazë të shfletohet një literaturë e gjerë që ka lidhje me temën, në mënyrë që studentit të njihet me arritjet dhe diskutimet në atë fushë. Kur kandidati dhe udhëheqësi i tij përcaktojnë përfundimisht temën e punimit, ai duhet të paraqesë një kërkesë zyrtare me shkrim për lejimin e temës së diplomës së masterit, të cilën e miraton Komiteti Shkencor i programit Master.

Procedura e propozimit të punimit të diplomës

- a. Në fillim të semestrit të dytë për programin Master profesional dhe në fillim të semestrit të tretë për programet Master i shkencave, studentit, duhet t'i dorëzojë propozimin për punimin e diplomës Komitetit shkencor të programit.
- b. Projektpropozimi për provën finale paraqitet, duke plotësuar një formular të veçantë, i cili merret te koordinatori i programit përkatës (Shih Shtojca 1).
- c. Në afat prej 10 ditësh pas dorëzimit të projektpropozimit, mblidhet Komiteti Shkencor i programit, i cili e shqyrton përshtatshmërinë e propozimit me kërkesat për provën finale dhe miraton udhëheqësin e punimit.
- d. Në raste të jashtëzakonshme dhe për shkaqe të arsyeshme, kandidati mund të kërkojë ndërrimin e udhëheqësit. Në raste të tilla, Komiteti Shkencor, në afat prej 15 ditësh nga paraqitja e kërkesës merr vendimin përkatës.
- e. Titulli i punimit të miratuar regjistrohet në regjistrin e punimeve të diplomës.

Konsultimet. Gjatë procesit të shkruarit të punimit, studentit duhet të ketë konsultime të rregullta me udhëheqësin e tij/saj. Nuk është mirë që kandidati të punojë një kohë të gjatë në mënyrë të pavarur dhe pastaj të konsultohet me udhëheqësin dhe t'i dorëzojë një pjesë të madhe të punimit, pa marrë mendimin dhe sugjerimet e tij për çdo kapitull të tij. Konsultimet janë gjithashtu detyrim edhe për udhëheqësit.

Teksti përfundimtar. Së pari, studenti është i detyruar t'i dorëzojë udhëheqësit një kopje të punimit para përgatitjes së tekstit final të punimit. Kopja e dorëzuar duhet të jetë e rregullt nga pikëpamja gjuhësore dhe stilistikore dhe e plotë sipas strukturës së miratuar. Ndryshimet e rekomanduara apo të kërkuara duhet të merren në konsideratë dhe të pasqyrohen në tekstin përfundimtar. Pas kësaj, teksti përfundimtar (i shkruar në një format dhe stil që përcaktohet nga universiteti ose departamenti përkatës) duhet të dorëzohet në zyrën përkatëse (pasi udhëheqësi të ketë dhënë miratimin e tij me shkrim që punimi është i përfunduar).

Vlerësimi. Sipas procedurave të universitetit, kopja përfundimtare e punimit i dorëzohet një komisioni të posaçëm për komente dhe vlerësim. Nëse ka komente të shumta atëherë kandidati duhet ta rishikojë punimin brenda një afati kohor të caktuar, në të kundërt, Komiteti Shkencor i programit merr vendim të organizojë mbrojtjen; përcaktohet data e mbrojtjes dhe shpallet ajo publikisht.

Mbrojtja. Studenti e mbron temën e masterit me gojë para një komisioni të propozuar nga Komiteti Shkencor i programit dhe të miratuar përgjegjësi i departamentit. Studentit zakonisht i jepet 15-20 minuta kohë për të paraqitur rezultatet e hulumtimit të tij (duke përdorur kompjuterin ose mjete e teknika të tjera sipas nevojës); pastaj, komisioni drejton pyetje. Pyetjet shpeshherë mund të drejtohen dhe nga pjesëmarrësit e tjerë (publiku). Kandidati ka të drejtë të kërkojë pak kohë në mënyrë që të përgatisë përgjigjet (zakonisht deri në 30 minuta). Komisioni i dëgjon përgjigjet dhe jep komentet e tij lidhur me to, ose kërkon shpjegime shtesë. Në parim, nuk mund të bëhen pyetje të çfarëdoshme. Në fund, komisioni tërhiqet për t'u konsultuar për vlerësimin e punimit të shkruar të kandidatit dhe mbrojtjen e bërë prej tij/saj dhe shpall publikisht rezultatin.

2.4 Kriteret e vlerësimit të punimit të diplomës master

Kriteret e vlerësimit ndryshojnë nga një universitet në tjetrin, në varësi të rregulloreve të brendshme, standardeve akademike të institucionit, etj. Megjithatë ekzistojnë disa parametra universalë për adresimin e vlerësimit të *punimit të diplomës master*. Rekomandohet që për vlerësimin e punimit të diplomës master të mbahen parasysh kriteret e mëposhtme:

2.4.1 Cilësia e shkrimit, organizimi, stili, parashtrimi dhe zhvillimi i ideve

- Organizimi logjik;
- Diskutimi koherent dhe vlerësimi kritik i problemeve dhe ideve;
- Përshkrimi i kujdesshëm i problemeve, çështjeve, apo pyetjeve të ngritura, duke përfshirë metodologjitë dhe epistemologjinë e kërkimit që janë përdorur, etj.;
- Cilësia e të shkruarit (respektimi i stilit shkencor të të shkruarit, respektimi i rregullave të drejtshkrimit, stil i përshtatshëm – formal dhe akademik);
- Lexueshmëria e diagrameve, grafikëve dhe ilustrimeve, qartësia e fotografive.

2.4.2 Rëndësia e problemeve, çështjeve apo pyetjeve të ngritura në punim

- Problemet, çështjet, ose pyetjet e ngritura duhet të jenë të tilla që përbëjnë shqetësim aktual/të vazhdueshëm në një fushë të caktuar;
- Potenciali i studimit për të shtuar qasje të reja.

2.4.3 Cilësia e analizës

- Analizë domethënëse e problemeve, çështjeve dhe pyetjeve të ngritura në lidhje me informacionin, materialin dhe të dhënat e mbledhura;
- Të marrë në konsideratë kufizimet dhe karakterin përgjithësues të studimit.

2.4.4 Cilësia e përfundimeve dhe/ose e rezultateve

- Lidhja e teorisë me praktikën;

- Parashtrimi i pyetjeve për hulumtime të mëtejshme.

2.4.5 Koherenca, karakteri krijues dhe origjinaliteti

- Artikulimi i qartë i problemeve, çështjeve dhe pyetjeve të ngritura në punim si dhe arsyetimi pse këto probleme, çështje dhe pyetje duhet të studiohen.

2.4.6 Paraqitja gjithëpërfshirëse e literaturës ekzistuese

- Rishikim i literaturës në mënyrë logjike dhe krijuese duke artikuluar qartë si a) zhvillimin historik të problemeve, çështjeve dhe pyetjeve të ngritura në studim, ashtu edhe b) tendencat e kohës, shkollat e mendimit dhe këndvështrimet e ndryshme që kanë të bëjnë me temën;
- Trajtimi i literaturës së analizuar shkon përtej kufijve të një përmbledhjeje, por në mënyrë kritike vlerëson kufizimet dhe mundësitë e literaturës së mëparshme në lidhje me studimin.

2.4.7 Parashtrimi logjik në paraqitje dhe metodologji

- Përshkruan dhe ofron arsyetimin për përshtatshmërinë, mundësitë dhe kufizimet e metodologjive, metodave të kërkimit dhe të epistemologjisë apo epistemologjive të kërkimit të përdorura për zhvillimin e kuadrit konceptual të punimit.

2.4.8 Përfundimi

- Në mënyrë kritike trajton karakterin përgjithësues dhe aplikativ të studimit dhe kontributin e tij në zgjerimin e kufijve të kërkimeve të mëparshme, sa i përket origjinalitetit në kërkim.

3. Projekt-propozimi i temës së punimit të diplomës së masterit

3.1 Përmbajtja e projekt-propozimit të punimit të diplomës së masterit

Projekt-propozimi për temën e punimit të masterit merr “dritën e gjelbër” nga Komiteti Shkencor i programit. Projekt-propozimi nuk duhet të kuptohet si një *kërkesë zyrtare*. Në fakt ai paraqet planin e hollësishëm kërkimor të studentit. Nëse ky plan është problematik në një apo më shumë hallka të tij, atëherë ka gjasa për mosrealizimin me sukses të tij. Për këtë arsye, hartimi i projekt-propozimit duhet të konsiderohet si një detyrë mjaft serioze. Në këtë fazë, udhëheqësi duhet t’i japë një ndihmë të madhe studentit.

Në përmbajtjen e një projekt-propozimi të mikrotezës së Masterit përfshihen:

3.1.1 Titulli i temës

3.1.2 Abstrakti

3.1.3 Fjalët kyçe

3.1.4 Hyrja

3.1.5 Sfondi teorik

3.1.6 Formulimi i problemit dhe qëllimet e hulumtimit

3.1.7 Pyetjet dhe hipoteza e hulumtimit

3.1.8 Metodatat dhe teknikat e hulumtimit

3.1.9 Rezultatet e hulumtimit

3.1.10 Literatura

Projekt-propozimi i mikrotezës së masterit nuk duhet të ketë më shumë se 7 faqe.

3.2. Struktura e punimit shkencor

Punimi shkencor duhet të përbëhet nga këto pjesë kryesore:

- Abstrakti
- Mirënjohja
- Tabela e përmbajtjes
- Studimi
 - Hyrja
 - Lista e tabelave, diagrameve, shtojcave
 - Shqyrtimi i literaturës së fushës dhe të çështjes
 - Metodologjia
 - Rezultatet e studimit
 - Diskutimi
 - Përfundime dhe propozime
 - Bibliografia
 - Shtojca

Titulli i temës

Titulli i temës duhet të jetë i shkurtër dhe i qartë (rekomandim: në parim, jo më i gjatë se 20 fjalë). Titulli duhet të përkojë me përmbajtjen e vërtetë të temës. Duhet shmangur fjalët/shprehjet e përgjithshme (abstrakte) dhe duhet të formulohet një titull konkret dhe specifik për fushën e studimit.

Abstrakti

Tema e hulumtimit paraqitet përmes një abstrakti i cili paraqet përkufizimin e problemit, pse është i rëndësishëm studimi (në lidhje me diskutimet bashkëkohore në fushën e studimit), cila është hipoteza e përgjithshme, metodat, instrumentet dhe rezultatet e pritshme. Në parim, abstrakti nuk duhet t'i tejkalojë 350 fjalë.

Fjalët kryesore (kyçe)

Fjalët kyçe janë terma përshkrues në lidhje me temën e hulumtimit. Në parim, duhet të jenë 5-6 fjalë. Fjalët kyçe vendosen të parat e pas tyre ato më specifiket. Këto vendosen në fund të abstraktit.

Hyrja

Në hyrje bëhet një paraqitje e hollësishme e rëndësisë së problemit që do të jetë në qendër të studimit/hulumtimit dhe shpjegohen arsyet që e kanë nxitur kandidatin/en për zgjedhjen e temës dhe trajtimin e një problemi të caktuar.

Sfondi teorik

Në këtë pjesë kandidati bën një përshkrim të përgjithshëm të “fushës së studimit” dhe e vendos temën e propozuar në kuadër të saj. Këtu është e domosdoshme të paraqiten, krahasohen dhe vlerësohen teoritë më të rëndësishme që lidhen me temën e propozuar. Rekomandohet të përmendet literatura dhe studimet që lidhen me temën e mikrotezës (libra, artikuj, raporte hulumtuese) të autorëve të tjerë (vëndorë dhe ndërkombëtarë) duke u përqëndruar kryesisht në rezultatet dhe përfundimet e tyre. Hulumtimet më të reja (p.sh. të botuara gjatë këtij dhjetëveçari) duhet të vendosen në radhë të parë. Kandidati/ja duhet të bëjë të qartë se çfarë dihet në fushën përkatëse të hulumtimit (në lidhje me temën apo problemin që dëshiron të shtjellojë) dhe çfarë nuk është trajtuar ende në mënyrë sistematike, apo cilat pyetje kanë mbetur pa përgjigje.

Një nga kërkesat kryesore të kësaj pjese është *përshkrimi i sfondit teorik*. Në punën kërkimore gjithnjë fillohet prej një baze teorike që është mbizotëruese në një fushë të caktuar shkencore. Paradigmat dhe konceptet teorike të autorëve/shkencëtarëve të njohur, jo vetëm që ndikojnë në hulumtimin (e ardhshëm), por, duke qenë se ato konsiderohen si trashëgimi e përbashkët shkencore, duhet të jenë edhe fillesa e studimeve pasardhëse.

Si rrjedhim, kandidati/ja duhet të vendosë se cilat “shkolla teorike”, paradigma dhe koncepte teorike janë të përafërta me problemin që ka parashtruar dhe mbështesin

më së miri hulumtimin e tij/saj. Më konkretisht ky kapitull duhet të përfshijë analizën e literaturës së përzgjedhur, për shembull: një paraqitje të ngjeshur të teorive/autorëve kryesorë dhe të monografive më të rëndësishme shkencore në fushën e caktuar, citime të rëndësishme, etj. Po ashtu, duhet bërë e qartë se pse këto teori janë të rëndësishme dhe të dobishme për hulumtimin e planifikuar.

Gjatë përgatitjes së këtij propozimi rekomandohet që kandidati të bashkëpunojë ngushtë me udhëheqësin e e tij/saj. Po ashtu është me rëndësi të theksohet se në këtë fazë të punimit kandidati e kupton qartë përse disa nga kurset teorike në fillim të studimeve të masterit janë kaq të rëndësishme. Prandaj, ia vlen të investohet kohë dhe energji që prej ditës së parë të studimeve master.

Formulimi i problemit dhe qëllimeve të hulumtimit

Problemi shkencor duhet të përkufizohet qartë, saktë dhe mirë. *Qëllimet e hulumtimit* duhet të jenë të harmonizuara me problemin. Parashtrimi i problemit dhe nëse ai qëndron si i tillë duhet të jenë të *lidhura kuptimisht* me qasjen teorike, por edhe me hipotezat dhe metodat e parashikuara të kërkimit. Një gabim i shpeshtë (apo një pikë e dobët) në hartimin e projekt-propozimit të temës është që formulimet e këtij kapitulli nuk lidhen (apo nuk balancohen) me formulimet në kapitujt e tjerë, p.sh., me qasjen teorike, me hipotezat e parashtruara, me procedurat e zgjedhura metodologjike, etj. Kjo pjesë kërkon gjithashtu edhe një shpjegim të shkurtër të koncepteve kryesore që përdoren në mikrotezën e masterit. Së fundi, kërkohet edhe paraqitja shkurt e strukturës së mikrotezës së masterit, si dhe një përmbledhje e shkurtër ku parashtrihen arsyet për zgjedhjen e një strukture të tillë.

Pyetjet e hulumtimit dhe hipoteza

Pyetjet e hulumtimit dhe hipotezat duhet të formulohen në mënyrë që parimisht të mundësojnë vërtetimin dhe verifikimin/hedhjen poshtë të tyre. Pyetja e hulumtimit duhet të formulohet qartë dhe duhet të sigurojë një linjë premtuese të investigimit në lidhje me një problem apo çështje të caktuar arsimore që paraqet interes. Ajo duhet të nënkuptojë një hipotezë hulumtimi që mund të verifikohet. *Hipoteza e*

hulumtimit duhet të jetë e formuluar saktë, në mënyrë që të shmanget dykuptimësia dhe kërkesat shtesë. Një hipotezë që nuk mund të vërtetohet apo të hidhet poshtë *nuk është hipotezë*. Në kërkimet empirike pyetja dhe hipoteza e nënkuptuar duhet të lidhen me dukuri të matshme dhe kandidati duhet të jetë në dijeni të mjeteve të duhura që mundësojnë matjen. Është e rëndësishme që gjetjet të paraqiten në mënyrë të tillë që mund të arrihet në përfundime. Duhet të përcaktohen kritere të qarta dhe të pakontestueshme që e vërtetojnë ose e mohojnë një hipotezë. Në kërkimet cilësore është e rëndësishme që të kuptohen drejt dukuritë e hulumtuara dhe të tregohet se përvojat që pasqyrohen në to ndihmojnë të kuptuarit dhe lejojnë mbërritjen në përfundime të caktuara. Nëse përdorim kërkime sasiore apo një përzierje të të dyjave, është gjithashtu e rëndësishme të përcaktohet një numër kriteresh përmes së cilave një hipotezë pohohet ose mohohet.

Le të marrim një shembull, hipotezën: “Shumë mësues përjetojnë stress në punën e tyre. Nuk do të jetë e vështirë të gjenden argumentet teorike dhe vëzhgimi empirik për të mbështetur këtë hipotezë pasi secili individ përjeton stres. Problemi real me këtë hipotezë është se ajo është një përgjithësim që nuk na kumton shumë për mësuesit apo stresin. Së pari, kriteri i sasisë është shprehur në mënyrë të paqartë (subjektive) përmes fjalës “shumë”. Sa nënkuptohet me “shumë”? Ku është kufiri mes fjalëve “shumë” dhe “jo aq shumë”? Së dyti, kriteri i *intensitetit* apo gjerësisë – stresi është ekuivok. Ne të gjithë e përjetojmë stresin në një kohë apo në një tjetër. Është shumë normale, në sasi e intensitet të kufizuar ai është i dobishëm për të ngritur nivelin e vetëdijes dhe për të aktivizuar qeliza të trurit që stimulojnë veprime të caktuara. Por, nëse i nënshtrohem stresit të “tejzgjatur” dhe intensiv, ai është i dëmshëm dhe zakonisht ndikon negativisht në punën tonë. Kështu, kjo hipotezë ka nevojë të rishikohet për të bërë një konfirmim të mundshëm të saj apo për ta refuzuar. Mund të formulohet për shembull, kështu: “Statistikisht, një numër i konsiderueshëm i mësuesve përjetojnë stres të panevojshëm me pasoja të dëmshme edukative”. Kjo hipotezë, mund të testohet në një kontekst të veçantë, për shembull, në shkollat e mesme.

Metodat dhe teknikat e hulumtimit

Shumica e temave të diplomave në përfundim të ciklit të parë (nëse kërkohen) mbështeten në metodologji kërkimore përshkruese e më pak kërkuese: në këto

raste pyetjet më të shpeshta janë p.sh., “sa prej saj/tyre” dhe me “çfarë cilësie”. Në nivelin e masterit, kërkohet të paraqiten pyetje kërkimore më sfiduese dhe, si rrjedhojë, duhet të zbatohen metodologji më të sofistikuara. *Kurse të veçanta* të nivelit master kanë për qëllim ta njohin kandidatin me këto metodologji. Ndonjëherë, përveç bashkëpunimit të ngushtë me udhëheqësin, rekomandohet bashkëpunimi edhe me ekspertë të tjerë.

Para së gjithash kandidati duhet të përkufizojë *llojin e qasjes kërkimore për problemin e zgjedhur*. Në rastet kur tema e kërkimit është kryesisht *teorike* dhe nuk kërkon metodologji empirike, ky kapitull përfshin zakonisht këto elemente:

- Grumbullimin dhe përzgjedhjen e materialit (literaturës, dokumenteve, fotografive, etj.);
- Përshkrimin e materialit të grumbulluar (theksi vihet në idetë, format, historinë, etj.);
- Metodatat që do të zbatohen (historike, krahasuese, fenomenologjike etj.);

Në rastet kur tema e hulumtimit kërkon *metodologji empirike*, ajo përfshin elemente të tilla, si p.sh., një përshkrim të kampionit të përzgjedhur, instrumentet e matjes, procedurat e mbledhjes së të dhënave, përpunim statistikor, etj. Rekomandohet që kjo pjesë të përbëhet nga disa paragrafë, p.sh:

- Kampioni: çfarë lloj kampioni do të përdoret; karakteristikat dhe parametrat kryesorë;
- Instrumentet matës: kush i ka zhvilluar ato dhe kur; karakteristikat, vlerësimi;
- Procedurat dhe kushtet e mbledhjes së të dhënave; metodat e përdorura;
- Përpunimi statistikor (përse; cilat hipoteza do të vërtetohen, etj.).

Kandidatët që do të punojnë me pyetësorë dhe intervista duhet (1) të sigurojnë pëlqimin e (udhëheqësit) të tyre dhe (2) të përcaktojnë shpenzimet dhe kohën e kryerjes së studimit të propozuar.

Rezultatet e pritshme të hulumtimit

Rezultatet e pritshme duhet të parashtrihen në raport duke u mbështetur në kapitujt e mëparshëm. Po ashtu, rekomandohet që kandidati t'i paraqesë pritshmëritë e veta si pjesë e kontributit të tij në njohuritë, teorinë e praktikën ekzistuese në një fushë të caktuar.

Citimi dhe dokumentimi i burimeve

Citatet shënohen zakonisht me thonjëza dhe janë pjesë e tekstit. Citatet që janë më të gjatë se dyapo tre rreshta veçohen nga teksti duke u zhvendosur 0,5 deri 1 cm. Rekomandohet që distance midis rreshtave të citatit të jetë e madhësisë 1, pra më e vogël se ajo e tekstit. Citatet mund të ndërtohen në forma të ndryshme, mund të zgjidhet një shkrim më i vogël, ose shkrim kursiv (i pjerrët). Thonjëzat mund edhe të mos përdoren nëse citati dallohet qartë nga shkrimi i përdorur. E dhëna e shkurtër bibliografike jepet shpesh në kllapa direkt pas tekstit të cituar. Ajo mund të vihet edhe në fillim të citatit pjesërisht ose e plotë. Ajo përbëhet nga:

Mbiemri i autorit / autores, viti i botimit, numrat e faqeve.

Të dhënat e faqeve duhet të jenë mundësisht tepër të sakta.

Nëse teksti i cituar i kalon kufinj të faqes duhet shënuar në këtë mënyrë:

(1994, 5f.) në faqen 5 dhe në faqen pasardhëse 6

(1994, 5ff.) në faqen 5 dhe në faqet që vijojnë pas saj

Nëse bëhet fjalë për disa autorë atëherë ka tre mundësi shënimi:

Ballmer & Brennenstuhl 1986, 5

Ballmer / Brennenstuhl 1986, 5

Ballmer; Brennenstuhl 1986, 5

Kur i njëjti burim citohet dy herë ose më shumë atëherë duhet të përdoret shkurtimi

(po aty, f. 28) ose me termin latin (ibid, f. 28)

Në faqen tjetër të tekstit të dhënat bibliografike duhen shënuar përsëri të plota. Citatet mund të jenë edhe fjalë të vetme ose fjali të pjesshme. Një citat brenda

citatit shënohet në përgjithësi me thonjëza të thjeshta (ndonjëherë edhe me thonjëza të dyfishta). Shembull:

“Leksikografia sipas DIN 2341 (1992, 5) është paraqitje e fjalorit mbi bazën e njohurive të fituara në leksikologji’. Në vijim ky koncept ndahet në ‘leksikografi të përgjithshme’ dhe ‘leksikografi terminologjike’. ‘Leksikologjia’ përcaktohet në të njëjtën normë si ‘shkenca e fjalorit’”. (Arntz / Picht / Mayer 2002, 186) Citatet e marra fjalë për fjalë parimisht nuk duhen ndryshuar. Por për sa të jetë e nevojshme që fjali të cituara t’i përfshijmë në tekstin që po shkruajmë, kërkohet ndonjëherë një përshtatje gramatikore. Përveç kësaj ndodh që një pasazh i cituar të shkurtohet ose që të jepen sqarime. Pjesët e hequra shënohen me tre pika dhe futen në kllapa katrore : [...]. Shtesat apo sqarimet futen gjithashtu në kllapa, shpesh herë në kllapa të rrumbullakëta. Shembull:

“Ata [autorët] nuk i japin aspak rëndësi elegancës letrare, por përdorin një terminologji dhe mënyrë vërtetimi tepër të diferencuar [...]” (Kristeller 1975, 229)

Referencat dhe bibliografia

Bibliografia gjendet në fund të punimit. Ajo i jep lexuesit informacionin e nevojshëm që ai të mund ta kërkojë dhe gjejë burimin të cilin keni cituar në shkrim. Çdo burim i përmendur në shkrim duhet të pasqyrohet në bibliografi, dhe anasjelltas, burimet e dhëna në bibliografi duhet t’u përgjigjen citimeve të bëra gjatë punimit.

Disa rregulla bazë:

1. Bibliografia shkruhet sipas renditjes alfabetike të mbiemrave të autorëve të caktuar. Kur ka më shumë se një autor, burimi renditet alfabetikisht në bazë të mbiemrit të autorit të parë. Për shembull:

Alushi, B. (1980). Titulli i librit. Vendi i botimit: Shtëpia botuese

Kane, Thomas. (2010) Si të shkruajmë shqip. Tiranë: Qendra për arsim demokratik, 238-240

Alushi, B. dhe Deda, M. (1980) Titulli i librit. Vendi i botimit: Shtëpia botuese

2. Nëse keni më shumë se një burim nga i njëjti autor, për renditjen e veprave të tij perdoret viti i botimit, duke vënë veprën më të hershme në fillim. Në qoftë se edhe viti është i njëjtë, atëherë renditni alfabetikisht sipas shkronjës së parë të titullit të artikullit/ librit dhe përdorni shkronja mbas vitit, për shembull (1980a) dhe (1980b).

Për shembull:

Alushi, B. (1980a) Arsimi shqiptar. Tiranë: Shtëpia Botuese X.

Alushi, B. (1980b) Konstruktivizmi në arsim. Tiranë: Shtëpia Botuese X.

3. Në qoftë se burimi nuk ka autor, atëherë renditni alfabetikisht në bazë të shkronjës së parë të titullit të veprës ose institucionit që e ka botuar.

Enciklopedia rinore (1980). Tiranë: Shtëpia Botuese X.

Instituti i Statistikave (2008), Vjetari Statistikor. Tiranë: Shtëpia Botuese X.

4. Autorëve të huaj duhet t'i lihet emri siç është në gjuhën origjinale, sepse vetëm në këtë mënyrë mund të bëhet i mundshëm kërkimi i burimit. Po kështu edhe titulli i librit/ burimit duhet vendosur në origjinal dhe në kllapa përkthimi i tij.

Gowers, E. (1986). Plain words (Shkrimet administrative). Londër: Penguin Books

5. Kur burimi nuk është një libër, si në shembujt e mësipërm, por një artikull i marrë nga një revistë shkencore ose nga një vëllim-përmbledhje, modeli është si më poshtë:

Revistë:

Ademi, M. (1990). Konstruktivizmi në arsim. Revista pedagogjike, Nr. 4, faqe 15-21.

Përmbledhje artikujsh/ kapitull i një libri:

Ademi, M. dhe Mero, S. (1999). Mësimdhënia konstruktiviste. Në përmbledhjen nga A. Guri (redaktor botues), Titulli i librit (faqe 203-229). Tiranë: Shtëpia Botuese X.

5. Burimet nga interneti duhen dhënë me adresën e tyre të plotë, nën një nëntitull të veçantë

'Burime nga interneti' për shembull:

<http://www.bbc.co.uk/albanian/region>

<http://www.cde.edu.al/>

Citatet shkencore nga faqet e internetit janë të mundshme kur të dhënat e adresës janë të kuptueshme: Kusht është që faqja e internetit të ekzistojë për një periudhë të gjatë kohore. Ajo duhet të jetë gjithashtu e autorizuar nga një insitut ose nga shkencëtarë dhe të jetë nën kujdesin e tyre. Sipas mundësisë citatet e marra nga

interneti nuk duhet të jenë pa të dhënat mbi autorin. Te bibliografia shënohet sipas mundësisë faqja e përdorur me të dhëna dhe datën kur është lexuar dhe shkarkuar teksti.

Kërkesa teknike për tezën

Formati

Punimi i tezës duhet të respektojë kërkesat e formatit. Nëse punimi nuk prezantohet sipas formatit të kërkuar, ai nuk pranohet deri sa të plotësohen të gjitha kërkesat e formatit.

Lidhja

Tre kopje të tezës duhet të lidhen. Njëra prej kopjeve duhet të jetë origjinalja. Në kopertinë duhet të vendoset emri i universitetit, i programit, titulli i plotë i temës, emri i kandidatit, emri i udhëheqësit shkencor, viti i mbrojtjes. Secili departament përcakton ngjyrën e sfondit të kopertinës dhe të shkronjave. Pjesa e pasme e kopertinës duhet të jetë e njejtë me ngjyrën e ballinës dhe duhet të përmbajë:

- *Abstraktin* në shqip dhe në anglisht me rreth 200 fjalë. Përdoret madhësia 10-she e shkronjave. Ky element duhet t'u mundësojë lexuesve vendas dhe të huaj të kuptojnë sesi është trajtuar çështja e marrë në studim. Abstrakti në anglisht është një kërkesë e standardeve ndërkombëtare.
- *Fushën dhe fjalët kyçe*. Studenti në bashkpunim me udhëheqësin përcakton fushën dhe zgjedh fjalët kyçe në funksion të përshtatshmërisë së tyre me terminologjinë e përdorur në disipinën përkatëse. Ato ndihmojnë identifikimin e tezës midis katalogjeve kolektive në biblioteka.

Shih formatin e ballinës dhe të pjesës së pasme të kopertinës bashkangjitur në këtë paketë (Shtojca 2).

Gjatësia e punimit

Secili departament përcakton kërkesat specifike për gjatësinë e punimit në përshtatje me specifikat e fushës së kërkimit.

Lloji i letrës

Duhet përdorur letër e cilësisë së lartë, e bardhë, format A4.

Shtypja

Materiali duhet të shtypet vetëm nga njëra anë e letrës.

Të gjitha kopjet e studimit duhet të jenë të shtypura me kompjuter, të printuara qartë dhe të jenë të lexueshme lehtësisht. Dorëshkrimet nuk pranohen.

Cilësia e shtypjes

Teksti duhet të shtypet me hapësirë dy ndërmjet radhëve. Hapësira njëshe do të përdoret për përgatitjen e tabelave të gjata, të ekstrakteve, të shënimeve, të shpjegimeve të gjata dhe të listës së bibliografisë.

Vetëm një lloj shkrimi duhet përdorur. Lloji i shkrimit duhet të jetë Times New Roman. Masa e shkronjës duhet të jetë 12-she.

Marxhinat

Marxhinat për të gjithë tekstin do të jenë

Marxhina e sipërme: 1 “

Marxhina e poshtme: 1 “

Marxhina e majtë: 1.25 “

Marxhina e djathtë: 1.25 “

Numrat e faqeve

Të gjitha numrat e faqeve duhet të vendosen poshtë dhe në mes të faqes.

Hyrja duhet të ketë numra romakë.

Pjesa e studimit duhet të ketë numra arabë.

Faqet e bibliografisë, shtojcave duhet të numërohen me numra arabë në vijim të numrave të tekstit.

Shënimet

Në shkencat sociale dhe humane përdoren gjerësisht shënimet. Studentët këshillohen të përdorin referenca të botimeve të ndryshme të fushës, të raporteve ose të disertacioneve të kandidatëve të suksesshëm të cilat mund të gjenden në biblioteka.

Madhësia e shkronjave të shënimeve është më e vogël se ajo e tekstit. Shënimet në fund ta faqes si dhe të gjitha llojet e tjera të shënimeve duhet të shkruhen me shkronja me madhësi 10-she.

Tabelat

Tabelat është mirë të përfshihen në tekst. Tabelat duhet të vendosen në qendër të faqes, brenda marxhinave të caktuara. Çdo tabelë i duhet vendosur një numër referimi me numër arab. Numri i tabelës duhet të ndjekë numrin e kapitullit të cilit i përket.

Fjala “tabelë”, numri i tabelës dhe legjenda duhet të vendosen në krye të tabelës. Nëse tabela vazhdon në faqen tjetër legjenda nuk përsëritet. Nëse një tabelë përmban citate, referencat duhet të theksohen.

Diagramet

Nëse diagramet paraqiten si fotografi, duhet të vendosen në faqen përkatëse; ilustrimet ose grafikët nuk e ndjekin tekstin ose tabelën gjithmonë.

Fjala “figurë”, numri i diagramës me numër arab dhe shpjegimet duhet të vendosen poshtë diagramës. Përgjithësisht, një diagramë nuk duhet ta kalojë një faqe. Nëse diagrama vazhdon në faqen tjetër, duhet të ndiqet rregulli për tabelat. Si edhe tabelat, diagramet duhet të mblidhen bashkë dhe t’u vihen numra suksesivë.

Fotografitë që janë më të vogla se një faqe duhet të vendosen në faqen përkatëse.

Materialet shoqëruese

Nëse një punimi përmban materiale shoqëruese të tilla, si: disketa kompjuteri, video ose kasete, etj., që janë një pjesë e rëndësishme e punimit, ato duhet t'i bashkëngjiten punimit.

3.3. Etika e kërkimit

Në të vërtetë, hulumtimet nuk ndodhin në një “kullë të fildishtë”. Ato kryhen në mjediset shoqërore dhe natyrore. Prandaj është me rëndësi që studentët të marrin parasysh standardet e etikës profesionale dhe t'i respektojnë ato në auditor dhe në mjedisin ku kryhet kërkimi. Në të kundërt, do të kenë pengesa dhe vështirësi gjatë gjithë procesit të kërkimit. Shpeshherë, mbledhja e të dhënave personale mund të jetë një çështje shumë e ndjeshme për individët apo grupet shoqërore. Po ashtu, kryerja e eksperimenteve të ndryshme apo respektimi i normave ligjore shpeshherë shoqërohen me pengesa të ndryshme. Për këtë arsye është më se e domosdoshme që në çdo fazë të kërkimit të merren parasysh “etika e kërkimit” dhe integriteti akademik.

Parimet kryesore të etikës së kërkimit janë:

- Respektimi i dinjitetit njerëzor (trajtimi i personave në mënyrë të drejtë dhe respektimi i të drejtave të njeriut);
- Qëllimi i mirë
- Dobia (përpjekje për cilësi dhe përdorim më të mirë të burimeve, jo shfrytëzim i pjesëmarrësve të kërkimit etj) dhe
- Drejtësia (rëndësia e paanësisë, përfitimi i barabartë, respektimi i autorësisë, respektimi i individëve apo i grupeve të personave me nevoja të veçanta etj).

Një kërkues ose grup kërkimi duhet të respektojë integritetin akademik dhe të përpiqen:

- të pranojnë/njohin kontributet e burimeve të tjera në përpjekjet e tyre studimore;
- të përfundojnë punën e tyre kërkimore në mënyrë të pavarur;
- të ndjekin udhëzimet për punën kërkimore duke respektuar standardet e disiplinës akademike dhe
- të shmangin çdo formë mashtrimi akademik

Në aspektin e etikës së kërkimit, studentët duhet të respektojnë sa më poshtë vijon:

- a. Punimi duhet të jenë punë origjinale e kandidatit.
- b. Një kandidat nuk lejohet të paraqesë si punim për diplomën master një punim që e ka paraqitur për një gradë tjetër në këtë universitet ose në një universitet tjetër, por kandidati nuk ndalohet të përfshijë pjesë të punës nëse ai tregon qartë cila pjesë e punës është përdorur më parë.
- c. Një kandidat mund të paraqesë një pjesë kontributi që është botuar më parë individualisht ose në grup. Nëse puna është pjesë e përpjekjeve të një grupi, një shpjegim për pjesën e shkruar nga kandidati duhet të përfshihet në punim.
- d. Gjatë periudhës së përgatitjes së punimit, kandidati mund të botojë pjesë të studimit shkencor me lejen e udhëheqësit.
- e. Plagjiatura përfshin përdorimin e ideve dhe të fjalëve nga publikimet e një personi tjetër pa dhënë referencën përkatëse. Kërkohet që të shënohet referenca përkatëse nëse përdoren ide të tjerëve.
- f. Përdorimi i ideve ose i punës së të tjerëve duhet të evidencohet individualisht në tekst ose secili punim i përdorur duhet të shënohet në listën e referencave ose në bibliografi.
- g. Të gjitha citimet nga punimet e të tjerëve duhet të vendosen në thonjëza dhe të shënohet burimi.
- h. Nëse pasazhet e marra nga të tjerët janë më të gjata se pesë radhë nuk futen në thonjëza, por shënohet referenca për to.
- i. Sqarimet e mundshme të kandidatit duhen futur në kllapa katrore.
- j. Nëse burimi origjinal nuk gjendet dot, por burimi është përmendur në një dokument tjetër, atëherë të dy dokumentet, burimi original dhe burimi dytësor duhet të shënohen.
- k. Udhëheqësit duhet të sqarojnë që në fillim të punës se asnjë lloj mashtrimi, falsifikimi dhe plagjiature nuk do të tolerohet, por përkundrazi për to ka ndëshkime të ndryshme. Pandershmëria akademike e cila përfshin deklarime false, të dhëna të rreme, prezantimi i punës së grupit si punë individuale dhe plagjiatura i duhen shpjeguar studentit. Megjithatë, rastet e mosrespektimit të rregullave të citimeve për shkak të pakujdesisë ose të mosdijes do të dallohen nga ato ku pandershmëria është e dukshme dhe e qartë.

- l. Në rastet kur pandershmëria akademike ka ndodhur, kjo i bëhet e ditur titullarit të njësisë bazë për veprime të mëtejshme.
- m. Pronësia intelektuale. E drejta e autorit për punimin (si edhe për një material të botuar) mbrohet nga ligji ndërkombëtar i së drejtës së autorit. Shënimi për rezervimin e të drejtës së autorit, simboli përkatës ©, emri i zotëruesit të autorësisë, viti i punimit duhet të vendoset në faqen që vjen pas titullit të punimit.

4. SHTOJCA

Shtojca 1: Projektpropozim për punimin kërkimor

Shtojca 2: Format i ballinës dhe faqes së pasme të punimit

Shtojca 3: Lejë për mbrojtjen e punimit të diplomës

Shtojca 4: Vlerësimi i udhëheqësit shkencor

Shtojca 5: Fletë vlerësimi

Shtojca 1

PROJEKTPROPOZIM PËR TEZËN

1. Të dhëna të përgjithshme

Emri i studentit: _____

Programi i studimit: _____

Udhëheqësi i propozuar _____

2. Përshkrimi i projekpropozimit

2.1.1 Titulli i temës

2.1.2 Abstrakti

2.1.3 Fjalët kyçe

2.1.4 Hyrja

2.1.5 Sfondi teorik

2.1.6 Formulimi i problemit dhe qëllimet e hulumtimit

2.1.7 Pyetjet dhe hipoteza e hulumtimit

2.1.8 Metodatat dhe teknikat e hulumtimit

2.1.9 Rezultatet e hulumtimit

2.1.10 Literatura

Shënim zyrtar:

Vendimi i marrë nga komisioni përgjegjës (*emri i komisionit*) më(*datë*):

Studenti..... lejohet të kryejë punimin shkencor me temë

Udhëheqësi i tij/saj shkencor do të jetë:

.....

(*Firma e personit përgjegjës*)

Shtojca 2 : Format i ballinës dhe faqes së pasme të punimit

UE

FAKULTETI _____
DEPARTAMENTI _____
PROGRAMI _____

Zhvillimi i kurrikulës së historisë për arsimin e mesëm të lartë

nga

Paraqitur në kërkim të diplomës Master Profesional/Master i Shkencave në

Udhëhequr nga Prof. Dr. _____

DEKLARATË STATUORE

Nën përgjegjësinë time deklaroj se ky punim është shkruar prej meje, nuk është prezantuar asnjëherë para një institucioni tjetër për vlerësim dhe nuk është botuar i tëri ose pjesë të veçanta të tij. Punimi nuk përmban material të shkruar nga ndonjë person tjetër përveç rasteve të cituara dhe referuara.

TITULLI (shqip, anglisht)

ABSTRAKT (shqip, anglisht)

FUSHA E STUDIMIT (shqip, anglisht)

FJALËT KYÇE (shqip dhe anglisht)

ADRESA:

Shtojca 3

UE

FAKULTETI _____
DEPARTAMENTI _____
PROGRAMI _____

Elbasan, më _____

LEJË PËR MBROJTJEN E PUNIMIT TË DIPLOMËS

Bazuar në përmbushjen e kriterëve të përcaktuara në Manualin e Punimit të Diplomës të Shkollës së Lartë të Edukimit, jap lejen për mbrojtjen para Komisionit të Vlerësimit të punimit me temë:

Zhvillimi i kurrikulës së historisë për arsimin e mesëm të lartë

përgatitur nga, studente e Programit Master i Shkencave në Edukim

UDHËHEQËSI SHKENCOR

Shtojca 4

UE

FAKULTETI _____
DEPARTAMENTI _____
PROGRAMI _____

VLERËSIM I UDHËHEQËSIT SHKENCOR

PËR PUNIMIN E DIPLOMËS MP/ MSH NË _____ **ME**

TEMË:

PËRGATITUR NGA _____

Udhëheqësi shkencor: _____

Elbasan, më _____

Shtojca 5

UE

FAKULTETI _____
DEPARTAMENTI _____
PROGRAMI _____

FLETË VLERËSIMI

PËR PUNIMIN E DIPLOMËS “MASTER NË _____”

Emri i studentit: _____ NIM i studentit: _____

Titulli i temës së punimit: _____

Nr.	Kriteret e vlerësimit	Pikët e parashikuara	Pikët e fituara
1.	Demonstrimi i një vetëdije profesionale në trajtimin e çështjes së zgjedhur (përcaktimi i qartë i çështjes kërkimore, përputhja e trajtesës me temën, përshkrimi dhe analiza e thellë rezultateve, paraqitja e përfundimeve dhe rekomandimeve)	25	
2.	Përdorimi i metodologjisë shkencore dhe i instrumenteve të kërkimit (përcaktimi i detyrës shkencore në përputhje me temën, përcaktimi i	15	

	hipotezave ose i pyetjeve kërkimore, përcaktim i subjekteve, i kampionit, përzgjedhja e metodave dhe e instrumenteve të përshtatshëm)		
3.	Originaliteti i punimit (formulimi origjinal i temës, këdvështrimi origjinal i temës, struktura origjinale, rezultate dhe analiza origjinale)	20	
4.	Dobia e punimit (dobia e punimit për zhvillimin e teorisë, për zbatimin në praktikë, për studime të mëtejshme)	15	
5.	Cilësia e të shkruarit (respektimi i stilit shkencor të të shkruarit dhe i rregullave të drejtshkrimit))	10	
6.	Paraqitja teknike (respektimi i kërkesave teknike të formatit të punimit)	5	
7.	Cilësia e prezantimit	10	
	Shuma e pikëve	100	

Komisioni i vlerësimit

- 1.**
- 2.**
- 3.**

Elbasan, më _____